

WANDEL- EN FIETSRROUTE

Poëzie in de Tuin 2024

ZERKEGEM - DORP VAN DE POËZIE
VAN 21 JUNI TOT 31 AUGUSTUS 2024

Poëzie in de Tuin 2024 kwam tot stand dankzij de belangeloze inzet van:

amgurip	Mahili
Annelies Van Autryve	Marc Blindeman
DIGO	Maria Van de Maele
Dimitri Pauwaert	Melanie Ameele
Els Maekelberg	Norbert D'hiet
eMMen	Peter Demey
Fernand Bonny	Phil D.C.
Francine Rosseel	Pjil Provoost
Hervé Tavernier	Roland De Smet
Isabelle Cauwels	Shanna Kimpe
Jeannine	Trees Verbouw
Lily May Parker	Viviane Huygebaert
Luc Baeye	

Afbeelding kaft:	Karl Vandermeersch
Vormgeving:	Dienst Communicatie Jabbeke – Dienst Cultuur Jabbeke Stefaan Desmedt – Milan De Coninck
V.U.	Burgemeester Frank Casteleyn, Dorpsstraat 3, 8490 Jabbeke
Publicatiedatum:	juni 2024

© Auteurs- en andere rechten:

Niets uit deze uitgave mag worden veelevoudigd, gereproduceerd, opgeslagen in een geautomatiseerd gegevensbestand en/of openbaar worden gemaakt door middel van druk, fotokopie, microfilm, in enige vorm of op enige wijze ook, hetzij elektronisch, mechanisch, door fotokopieën, opnamen of enige andere manier, zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van de uitgever, de curator en de individuele schrijver. Hetzelfde geldt voor de fotografische rechten van de bordjes op de route.

VOORWOORD

Beste lezer,

Welkom in de betoverende wereld van Poëzie in de Tuin, het jaarlijks weerkerend evenement dat de schoonheid van woorden verweeft met de pracht van de Jabbeekse natuur. In de sfeervolle deelgemeente Zerkegem, gelegen binnen de grenzen van het bruisende Jabbeke, komt de poëzie tot leven zoals nergens anders.

Elk jaar opnieuw, dankzij de toewijding van de werkgroep PidT vanuit de Cultuurraad Jabbeke, transformeren we de voortuinen van de Zerkegemse woningen tot levende podia voor lokale poëzie. Het is een viering van creativiteit, gemeenschap en de verbinding tussen mens en natuur.

Deze gedichtenbundel weerspiegelt niet alleen de diversiteit en de diepte van de menselijke ervaring, maar ook de unieke geest van deze bijzondere hoek van onze gemeente. De woorden die hier gedijen, zijn doordrenkt met de geest van Jabbeke en Zerkegem, gevormd door de landschappen, de geschiedenis en de mensen die hier hun thuis hebben gevonden.

Als u door deze pagina's bladert, nodigen wij u uit om u te laten meevoeren door de kracht van taal, om te dwalen door de tuinen van de verbeelding en om te genieten van de schoonheid die ontstaat wanneer woorden en natuur samenkomen.

Laat u inspireren, verwonderen en betoveren door de magie van Poëzie in de Tuin 2024!

Geniet ervan!

Karl Vandermeersch
voorzitter Cultuurraad Jabbeke

Janus

Tenen krullend in het dauwnatte gras
de dag openen in de zonnestralen.

Wolken glijden voorbij met
mijn kinderjaren en jeugd,
zweepende ravenzwarte haren.

'k Verdrink in poelen van zwarte inkt

'k voel het diepste diepe van je ziel.

Waar zijn de vlinderzachte strelingen?

De geborgenheid? Het roesdronken wakker worden, smeltend?

'k Droom de filmrol van mijn levensverhaal als een ster.

Tijd vervlogen. Het einde... sluiten de deur.

Nu een aftandse oldtimer, versleten.

Leg ik de toekomstdromen nog vast met mijn lens onder de
manestralen?

© *amgurip*

Waterspatten

In de schaduw
bij de bergflank
spatten druppels van de waterval op mijn rug.
Eentje knalt uiteen in het verleden.
Een kleintje, onder de felle zonnestralen, omhelst het heden
vol liefde en tederheid.
Bij zonsondergang vangt mijn rug
een rode bel van onnodig bloedvergieten
en dan ploft een kristalheldere druppel
met het onzekere scala van de toekomst.

© *amgurip*

WAUW..OMG..

Letters zweven als bladeren door de
lucht gehuld in het duister
verloren in welbehagen.
Vlijmscherpe losse stippen
elkaar zoekend
nieuwe woorden vormend.
Nooit gezien, nooit gehoord.
Wauw, OMG, AI!
De toekomst van poëzie en proza?
Verstild in de tijd.

© *amgurip*

* *OMG: Oh my God*

* *AI: artificiële intelligentie*

Liefde is iets speciaal,
dat weten we allemaal.
Liefde is het mooiste dat er bestaat,
dat is waar het om gaat.
Liefde is vlinders in je buik
en ook de bloemen die ik ruik.

© *Annelies Van Autryve*

Egidius, waar bestu bleven,
mi lanct naer di, geselle myn.
Ic wagt hier al vanaf halfseven
met myn onafgewerckt quatryn.
Ghi hat beloofd dat ghi zout coomen
om met een dichtstuckcapriool
dit vers verteerbaer claer te stoomen,
maer dat was pure aepecool!

© *DIGO*

Er zijn er die durven beweren,
ja zelfs op hun erewoord zweren,
dat ik bij de werking
van mijn hoorbeperking
heel vaak selectief zou ageren.
Dat kwatonggedoe blijft mij storen,
dus hoop ik dat 't niet zal ontsporen
en dat men die mythe
snel overhoop schiete.
Of preek ik voor dovemansoren?

© *DIGO*

Hij werd, in een barslechte bui,
gebeld door liefdadigheidslui,
ze vroegen: “Komaan,
wat geef je er aan?”
Zijn antwoord was bondig: “De brui!”

© *DIGO*

De schok van mijn leven

Op 29 augustus kreeg ik de schok van m'n leven,
van dat nieuws begon ik te beven.

De hemel viel dan op m'n kop
en neen, dat was geen mop.

Er zit een monster in mama, dat haar ziek maakt.
Hopelijk duurt het nog lang voor de dood haar hart raakt.

Gelukkig had ik de dag nadien een opkikker.

Dat kwam binnen als een blinkende knikker:

ik won op de bingo een etentje voor twee
en m'n Zonnebloempje mocht mee.

Ik reserveerde op haar verjaardag,
een dag waarop je normaal alles mag.

© *Dimitri Pauwaert*

Lieve mama

Ik hoop jou nog lang bij me te hebben,
dan kan ik je nog veel verwennen.
Ik ben heel dankbaar voor alles wat je doet.
Alles mag van jou en niets moet.
Mijn hartje is altijd bij jou.
Jij bent de mama die ik altijd wou.
Mama, ik zie je graag
en niet alleen vandaag.
Ook al weet ik dat je dat weet,
weet alleen dat ik je nooit vergeet.
Nini heeft je Petrouschka genoemd,
een naam die klinkt als een bloem.
Met dit gedicht word jij in de bloemetjes gezet,
want met jou, mama, is het altijd dolle pret.
Je bent de allerliefste, de allermooiste en de
allerbeste.

Mijn mama!

© *Dimitri Pauwaert*

Mijn zusje

Lief en zacht,
geeft mij de kracht
om door te zetten,
ondanks mama haar ziekte.
Mijn zusje, lief en fijn,
ze drinkt graag roséwijn
en straalt als de zonneschijn.
Bewindvoerster van mijn levensreis
verdient de Nobelprijs
voor de zorg en liefde die ik van haar krijg.
Geen wonder dat ik naar de wolken stijg.
Series op Netflix zijn haar ding.
Ze is één van m'n mooiste personen
al sinds mijn eerste herinnering.
Haar abonnement op Disneyland
vindt ze heel plezant.
Soms gaan we naar Nieuwerkerke op bezoek bij onze nicht,
dat houdt onze familieband in evenwicht.
Ik vind het fijn
om bij mijn zusje te zijn.
Onze broer- en zusliefde is onbreekbaar
en daarvoor ben ik ontzettend dankbaar.

Lieve Emiel

We zullen je missen:

je aangenaam gezelschap,

je zoveelste hilarische grap,

je nuchtere blik

op het leven, op de dingen, op de mensen,

je steun en je begrip,

je advies en eenvoudige wensen.

Een bron van 93 jaar kennis en ervaring,

van geschiedenis, economie en business.

Geen mooiere gift voor ons als “leerling”

met je vele uiteenlopende interesses.

We hebben zo ontzettend veel van je geleerd.

Je was een groot man, met een groot hart.

Voor ons was het een genoeg, een eer.

Desalniettemin... om te verteren... bikkelhard.

We zullen je nooit vergeten.

En ja, zoals beloofd: alleen maar de goeie dingen...

maar Emiel, je mag het gerust weten:

aan jou alleen maar goeie herinneringen.

Voor altijd in ons hart.

© *Els Maekelberg*

Positivo

2023 - adjectieven schieten tekort

Hallucinant, verbijsterend, bloedstollend

Spanning te snijden, oprecht -nee, terecht- bezorgd

Toekomst aan gruzelementen, eist zware tolleren

Dromen aan diggelen, bubbels doorprikt

Met volle moed en bakken goesting

Putten vullen, bubbels lappen, maar helaas terug verstrikt

In een neerwaartse spiraal van tingelingeling

De val komt hard aan, nog dieper in de grond

Maar niet onoverkomelijk; nog steeds beklauterbaar

En na een zoveelste harde, gemene trap in de kont

Kop intrekken, incasseren en schouders terug rechten maar

Met veel feestgedruis en al juichend het jaar ingezogen

Zwetend en overmatig koffieslurpend tot radiostilte overgegaan

2023 was een snoeihard jaar zonder mededogen

Twaalf maanden later en een dertiende volle maan

Zien we sterk en vol positiviteit een nieuw jaar tegemoet

Zoals nooit tevoren vliegen we er weer in

Met nog meer bakken goesting en volle moed

Stralend als de zon, glinsterend als een ster en met heel veel zin

© *Els Maekelberg*

Et in Arcadia ego

Dauw laaft de akker,
ontkiemend zaad klimt uit de
vruchtbare aarde.

Ontluikend leven
bloeit in mijn bollende buik,
stille verwachting.

De zon zoomt de dag
om met gouddraad, een ode
aan de jonge maan.

De maan bloost de nacht
zilver, weeft wolkenluiers
voor de dageraad.

Gebundeld licht glanst
het graan rijp, er wacht ons huis
oogst in overvloed.

© eMMen

In het licht

Sterven heeft een taal,
de dokter spreekt ze vloeiend
met gedempte stem.

De zachte dood wenkt,
voert je vermoeide lijf mee
voorbij het lijden.

Je werpt je huid af
als een vlinder zijn cocon,
je ziel heeft vleugels.

Achter de wolken
kleur je de eeuwigheid en
word je stralend licht.

© eMMen

Afscheid

zij, is niet meer
hij, gehuld in machteloosheid
overmand door droefheid
dromen verloren
gedachten verdampen
een te jong afscheid
een stalen tandem
onverwacht verbroken
geen vorstelijke luister
grootsheid, overweldigend
trouw aan elkaar, hartelijk
zij, de sleutel van het geheel
nu een andere aanwezigheid
hartroerend, geen afscheid
herinneringen levendig
hij, koestert dit verleden helder
on-afscheid-baar

© *Fernand Bonny*

groene verlangens

omgevallen bomen begroeid met mos
wilde bloemenpracht aan de zwemvijver
platgelopen gras als pad, puur
een natuurlijke wilde tuin, mooi

een kaarsrecht karreslag
gazon zonder hanepoot
borders van laag naar hoog
buitenbeleving met verwarmd zwemmen
tuinconcept, indrukwekkend

een terrasje met azulejo's
sierlijke tuin scènes
hedendaagse tuintrend
paden met siergrind
nidagravel, carrara, gletsjer blue
design wensen, een droom

© *Fernand Bonny*

rust

rust roest niet
gunt de tijd
biedt ruimte
schenkt mildheid
beperkt verlangens

rust kan wachten
kan alles verzachten
kan voeden
kan groeien
kan vergeven

rust nemen
voor lichaam en geest
in diepe slaap
een stille plaats
rust in vrede

rust maar even

© *Fernand Bonny*

Een ketting van papier

Driesje is vier,
hij is luidruchtig en heeft altijd plezier.
Hij wil iets tekenen of knutselen speciaal voor mij,
heel veel strepen horen erbij.
Iedere streep is een wonder en heel bijzonder,
al is het maar een lijn,
dat is toch fijn.
Zo flink van mijn kapoen,
je moet het maar doen.
De verrassing moet nog komen:
ik zie hem in alle stilte dromen...
Zoveel roze en blauw
zegt terug : “Omdat ik van je hou”.
Hij startte met een tekening, die kleine man, vond
plots een schaar waarmee hij knippen kan. In zijn
dromen had hij toch een wens...
toont zich stoer als een grote mens,
een ketting maken die niet mag scheuren.
Hij kleurde hem verder in roze en blauwe kleuren.
Volledig klaar, op maat gemaakt
hebben we toch samen een selfie gemaakt.

© Francine Rosseel

Het bos

Als ik wandel in het bos

zie ik heel veel mos.

De wilde planten die er staan

groeien er zo maar, heel spontaan.

Ik zie de paddenstoelen met hun vele vormen.

Dansen we rond de heksenkring volgens de normen?

De bomen die hier zo hoog groeien,

niemand moet ze komen snoeien.

De natuur is toch zo schoon,

een wonder, een welriekende droom.

Geen mensenhand kan dit evenaren,

het bos heeft zijn geheim en zijn eigen verhalen.

© *Francine Rosseel*

Kabbelende beek

Onze kabbelende beek,
ze laat ons nooit in de steek.
Het water komt van heinde en ver,
het loopt en loopt,
‘t gaat allemaal zo snel...
Het water stroomt en botst in de 'beke'
door het mooie land van Permeke.
Soms geniet ik langs de kant,
zittend op een bank,
hoor het water zingen...
maar zie het ook springen...
Dromend reis ik met het water mee...
Het water van onze 'beke' reist ruisend verder...
recht naar de zee...

© Francine Rosseel

Jabbeke geeft je RUIMTE!

Ja- Jabbeke!

't Is er allemaal in Jabbeke!

Nieuwbouw huizen en appartementen rijzen als paddenstoelen uit de grond in Jabbeke!

Oekraïners en kansarme vluchtelingen vinden er opvang in Jabbeke! Vloethemveld, Beisbroek en de Maskobossen zijn natuurpareltjes in Jabbeke!

Zelfs 4 Gault-Millau restaurants verwennen je culinair in Jabbeke!

Geboren Johan Musseeuw en getogen Nicky Degrendele, Steve Ramon en Ruben Vanhollebeke brachten de regenboogtrui mee naar... Jabbeke!

Paul de Grande, Hugo Broos, Benny Scott zijn maar enkele BV's in... Jabbeke!

Kunstenaars Permeke, Minnebo, Canestraro maar ook Vanden Bilcke en Demonie

zijn een bezoekje waard in... Jabbeke!

De fijnzinnige dichter Fernand Lambrecht met zijn subtiële gedichten en aforismen.

Zelfs voor poëzie kom je terecht in het mooie Kenny's Paradijs in Jabbeke!

Zie je 't wel 't is hier van ALLES in... Jabbeke!

Er is overal RUIMTE in... Jabbeke!

Witte Uitstraling

Ik voel mij eenzaam, maar gelukkig.
Op die plaats waar ik het eerst, het water zag.

Ik ken alle medebewoners!
Zelfs alle dagelijkse bezoekers.

Ik ken er overal de weg!
Zelfs zonder GPS. Ook hun zwemroutes!

Ik kan met iedereen overweg!
Zowel in de ochtendglorie of de maneschijn.

Ik ben er de koning te rijk!
Ondanks dat ik er niet alleen vertoef.

Met mijn maagdelijke witte uitstraling!
Komen zelfs mensen een glimp van mij opvangen.

In dit natuurgebied ben ik ALLEEN!
Maar gelukkig in mijn soort.

In dit prachtig Kenny's Paradijs!

Aan het dorpscafé
Twee duivenmelkers zoeken
De weg naar hun hok

© *Isabelle Cauwels*

Romain

Pap,
een stutte met smout, een koppel eiers.

Moeder achter de stoof
en ginder ver haar kleine jongen...
Gaat hij geen honger hebben op die hoge bergen?
Geen zanneslag, tegenslag, platte band
of erger - gaat hij nog thuis geraken?
In Zerkegem zal iedereen dan
op de zulle staan, de vlaggen
uitgehangen, wanneer hij met zijn bloemenkrans
het dorp in rijdt, armen in de lucht.
Hier ben ik moeder! Hier ben ik!

Een stutte met smout, een koppel eiers.
Pap.

© *Isabelle Cauwels*

DE ZEE

Kom je mee naar de zee,
op blote voeten in het mulle zand?
Armen gestrekt, hoofd in de lucht, de wind waait door mijn haren
en tilt mij op.
We grijpen elkaar vast en dansen in een waterplas.
Golven komen dichterbij, grollen en krollen.
Het zilte zout smaakt in de mond en met een kracht van acht zwem
je in het rond.
Kleurig is de wijde zee tot aan de horizon.
De avond valt en de zon zakt zachtjes in het water.
Ogen turen naar het water en ik zie een zeemeermin
zwiepen en zwalpen.
Zwarte wolken komen aangedreven en verdonkeren de hemel.
Einde van een mooie dag.

© Jeannine

De polaire streek van mijn hart.

En zo vult klaagzang
de grijs omringde januarilucht
wanneer zij, zwaar gevederd
luchtig in dreigend zwart
klapwiekend hun vlucht berekenen.

De vriesganzen.

Ze omzeilen, vallen niet ten prooi
aan het koud gemoed
dat langzaam nostalgisch

de polaire streek van mijn hart binnendringt.

© *Lily May Parker*

Kamer 2605

Vaak komt uit dat jouw idolen de mijne zijn
'k ondervind ongemakken en ervaar alles als herinnering
'n hartpijn die sluipt, aanvalt... blijft.

Pseudoniem publiek blijkt reëel, mijn leefwereld nu
een dimensie van de pen en ik neem aan dat ze realiteit schrijft
krullen, tranen en gedroogde inkt, hetzij gebaseerd op jarenlange
zwakte
hetzij enkel wie ik echt ben.

Een reeks onafgewerkte projecten, verval en desillusie,
maar oprecht.
Altijd oprecht.

Wees niet ongerust doch, ik ben gek, niet jij.

Het belastend bewijs in deze vierkante wereld draait gewoon rond
mij.

© *Lily May Parker*

Persoonlijkheid

De kleine stem in wind verloren.
Duizend naalden in purperen aderwegen
geen drugs voor dit reehert
enkel shots van krankzinnig leven
voelbare pijn van 't vlezen mens.
Aders rond ogen zwellen
uitgezogen druppels mijn nimfen leed
maar ik, moedig, spin en draag de stenen
als een mysterieus poezenbeest.

© *Lily May Parker*

Een wijngaard druiven
Netjes in trossenrijtjes
Richting wijnflessen

© *Luc Baeye*

Het daglicht gaat uit
De nacht verduistert de zon
De maan klaart weer op

© *Luc Baeye*

Pianoconcert

Noten volgen elkaar op.

Een notenkraker

© *Luc Baeye*

Een dankwoordje.

Een dankwoordje hoeft niet lang te zijn.

Het kan in één woord gezegd worden.

Het doet iemands hart van vreugde sneller slaan.

Dat kost geen cent en heeft maar enkele seconden nodig.

Zo'n zaken zijn zeker niet overbodig.

Het is iets dat je ieder mens kan geven.

Want dat is toch nodig in ieder mensenleven.

© *Mahili*

Medeleven.

Het komt uit je hart.

Het is gratis.

't Vraagt alleen wat tijd.

Zonder spijt.

Een luisterend oor hebben,
samen met warme woorden
of een stevige schouderklop.

Dit beurt je op.

Zo geraak je er altijd weer bovenop.

© *Mahili*

Vrolijkheid.

De lente
is er weer
met kleurrijke bloemen.
Genieten.

Lente.

Het maakt
ons allen blij.
Dit doet zo'n deugd.
Vreugde.

Lentegevoel.

Zo heerlijk,
je beurt op
door de warme lentezon.
Geweldig.

© *Mahili*

Herinneringen

In de golven van zeven anjers en zeven rozen,
spotten en liegen zijn er verboden.
Soms een netelbloem, een ruw verhaal,
geen enkele herinnering banaal.
Fantasie kan en mag,
geeft betekenis aan elke dag.
De betekenis van elke herinnering
aan zussen, broers, moeder en vader,
zorgzaam en sterk, zelfs in het moeilijkste kader.
Goede herinneringen. Schatten van het hart.
Ook samen met Nadia, 30 jaar lief en leed, de mooiste herinneringen.
Mijn pompoentje, savooikool, leeuwinnetje,
mijn roosje, levensideaal, appelsienenvinkje zo zoet.
Rood word ik als een tomaat, je doet me blozen en nog meer goed.
De tijd vliegt snel, dus gebruik hem wel.
Over herinneringen aan een 'caramel' en vader z'n 'chartelle'
Liefde als onzichtbare draad
door ons ganse bestaan.
Moeders liefdevolle daad,
die liefde zal nooit vergaan.

© Marc Blindeman

Dankbaarheid

In het leven gaat het niet altijd naar wens.

Soms is het eenvoudig om dankbaar te zijn wanneer je kan van de kleine positieve momenten in het leven genieten.

Mijn ma was 6 maand zwanger toen ik geboren ben.

Volgens de dokters toen ging ik de avond niet halen.

Nu ben ik 75 jaar en ondanks vele tegenslagen ben ik enorm dankbaar dat huis 40 A en mijn man mij opvangt en steunt om verder de positieve momenten van het leven te ervaren.

Ook geniet ik en ben zeer dankbaar dat ik 4 kinderen, 9 kleinkinderen en 2 achterkleinkinderen mag hebben.

© *Maria Van De Maele*

Regen
wind
blad
veranderen het uitzicht
laatste bladeren
geven zich over aan
de laatste stuiptrekkingen
van de herfst

Koning winter
maakt zich klaar

Maar eerst genieten
van de laatste herfstkleuren

© *Melanie Ameele*

Verstopt tussen de kale takken
naarstig aan het werk

Af en aan vliegen ze
met takjes en ander materiaal

De tortelduiven
maken hun nest
klaar voor de eieren

Een voorbode van de lente
nieuw begin
nieuw leven

En ik
ik zit op de eerste rij
vanop een afstand
te kijken
naar het nieuwe leven

© *Melanie Ameele*

Voorzichtig en zachtjes
piepend door de wolken
op het einde van de dag

De oranje zon
nog snel
haar laatste licht delend

Stilaan verdwijnt
de ondergaande zon

Met het laatste licht
verdwijnt de dag
en verschijnt de hoop
op een betere morgen

© *Melanie Ameele*

De luiken zijn gesloten.
De ogen kijken naar binnen;
voelen, horen, ruiken,
maar niet zien.

Kijken naar het licht
binnenin.
Verbonden met het licht
van de anderen.

Langzaam behoedzaam vooruit,
wankelend, soms struikelend.
Steun van de witte stok,
de blindengeleidehond.

Er leeft liefde in dit huis.
Licht en Liefde.

© Norbert D'hiet

Orde en chaos.

Ordelijke mensen leven niet.

Zij beheren hun leven,
netjes binnen de lijntjes.

Ordelijke mensen worstelen
met beperkingen, zichzelf opgelegd.

Orde, een keurslijf
adem beperkend insnoeren.

Orde is dood, leven is chaos.

© *Norbert D'hiet*

Twee oudjes

Twee oudjes op een bank
zijn arm over haar schouder
luisterend naar lispelend water,
het Minnewater.

Mooie verhalen over hier
ontstane of bestelde liefde.

Talrijk de muntjes, schaarser
de bankbriefjes, uitzonderlijk
een miljoenenbedrag
overgeschreven aan “Lake of Love”
op een aftandse cheque.

Het lispelende water,
het Minnewater.

Twee oudjes op een bank
l’amour d’antan
toujours vivant.

© *Norbert D’hiet*

COSMOSSTOF

Narcistisch wezen.

De mens.

Vol van zichzelf.

Eigent zich het leven toe.

Heerser van het denken.

Denkt alwetend.

In het heelal de Aarde een stofje.

Mensen heersers van een Cosmosatoom.

Nietig.

Nederig Wezen.

© *Peter Demey*

Hard van hout

Symbiose van leven en dood.

Vroeg hunkerend naar het nieuw ontstaan.

Kriebelende koppen met knoppen.

Het jonge blad spelend met de wind.

Herfst is donker langzaam loslaten.

Winter leeg verdriet om wat ooit was.

Bomentranen graven in de groeiende bast grillige kanalen.

Eenzaam.

Koud.

Hard om dragen.

Wachtend.

Jaar na jaar.

Tot de symbiose wordt gebroken.

Enkel rest er dood.

Hout wordt zacht.

Bodem voor kriebelende nieuwe kansen.

Ontstaan van leven.

© *Peter Demey*

Gedicht 3

Onze herfst speelt lustig
In de plassen van oktober
De wind keert als een verwend kind
Heen en weer
Grillig vol vertier
Wat doet een mens nog hier
Op straat, zo laat
De volle maan de volle bos
Doet me mijmeren
En ik ijver voor een tijd in de natuur
Ik steek door naar het bos
Ondanks het late uur
Zou de witte maan me steunen
Of een boom
Bij het zittend achterover leunen
De herfst is vol van grillen
Als een verwend, jong kind
En toch zou ik het vandaag
Niet anders willen

© *Phil. D.C.*

Wat telt

Onze liefde herleeft
In de lommer
Van de grote koningen en kampioenen
Je ziet mij als je held
Ook al reik ik maar tot hun schoenen
De tederheid is het
Die voor je telt
Daarmee heb ik je met
Je ouders kunnen
Verzoenen

© *Phil. D.C.*

Wonderzee

De zee zingt

deze nazomer

zorgeloze gezangen.

Stilte en rust

na liederlijke omzwalpingen.

De storm die was,

in schrill contrast

met de zoete zilte zachtheid

waarin ik op het strand

mijn bergen lectuur las.

Ik geniet van dit pre-koude-storingen-

in-de-winter wonderlied.

Die tijd komt nog,

zoals een vaargeul

na het schip zijn zog.

© *Phil. D.C.*

Boom.

Als sterke boom heb ik diepe wortels en sterke takken.

Ik trotseer storm en wind.

Soms beweeg ik dan sierlijk heen en weer.

In de lente kom ik uit mijn winterslaap en begin ik mijn lentekleedje aan te trekken.

Ik krijg nieuwe takken en kleurrijke bladeren.

In de zomer bloei ik erop los.

De vogels klimmen in mijn takken en fluiten luid hun liedjes.

Als het herfst wordt verlies ik mijn bladeren en sta ik in het mos.

In de winter sta ik kaal te dromen over wat er nog zal komen.

Ik heb diepe barsten in mijn schors, ik word al een beetje ouder.

Maar ik ben trots om in het bos te staan.

© *Pjil Provoost*

Horen.

Als je niet hoort dan is er een oneindige stilte om je heen.

We horen geluiden in decibels, maar pas op, schreeuw niet te luid.

Te harde geluiden geven gehoorschade.

60 decibel is een koffiezet of een groep mensen die stil praat.

90 decibel is een dancing of een rockconcert.

120 decibel is een straaljager die over vliegt.

140 decibel is het afschieten van vuurwerk.

We horen het knetterend geluid van het vuur in de kachel.

We horen opgewekte, melancholische, angstige muziek.

Aan zee horen we de golven en het krijsen van de meeuwen.

We horen de auto's voorbijrazen in de straat.

© *Pjil Provoost*

HET NOODLOT

Tegen het noodlot kan je niet vechten,
je mag er zo weinig mogelijk belang aan hechten.
Je moet zelf gelukkig verder leven,
al is dit leven dan ook maar voor even.
Je moet steunen op een vaste pilaar,
leven met risico op gevaar.
Dit is het stadium van het mens zijn:
ervaren van psychische en fysieke pijn.
Je moet jezelf versterken,
aan je gezondheid werken.
Je mag je niet laten gaan
en denken er alleen voor te staan.
Er zal wel altijd iemand zijn,
die ook jouw zorgen deelt en jouw pijn.
Maar al bekijk je het van iedere zijde,
het noodlot, dat is het einde.

© Roland De Smet

JE EIGEN KIND

Als ouder vindt men zijn kind leuk en fijn,
als het maar bij je mag zijn.

Men wil het dan beschermen tegen allerlei dingen,
je wil het laten door de wereld springen,
het zoveel mogelijk laten beleven,
want het jonge leven is maar voor even.

Men wil het alles laten leren,
ook de goede dingen begeren.

Maar eens is de dag gekomen
dat het gedaan is met dromen.

Dan ziet men zijn kind het huis uitgaan,
dat wil zeggen er terug alleen voorstaan.

Er komt een leegte in je hart,
je ziet het heengaan in leed en smart.

Het is een wonde die je nooit meer kan herstellen,
iets wat je tegen niemand kan vertellen.

Men wil zijn kind altijd nog helpen,
met goede zorgen overstelpen.

Maar als ouder meen je het goed,
te denken te doen wat je doen moet!

© *Roland De Smet*

Danser in hart en ziel

Het moment dat je op de dansvloer gaat staan
En je de muziek door je lichaam voelt gaan
Als je de passie door je aderen voelt stromen
Je lichaam vanzelf in beweging begint te komen
Even weg van alle zorgen en pijn
Het zalige gevoel van even vrij te zijn
Een verhaal vertellen met iedere beweging die je maakt
Hopen dat jouw dans iemand raakt
Ieder applaus raakt telkens opnieuw je hart
Dansen is een gevoel apart
Een danser in hart en ziel ben je niet voor even
Je bent het en blijft het je hele leven

© Shanna Kimpe

Opgesloten in mezelf

Ik voelde mij zo eenzaam en alleen
Omarmde de leegte om mij heen
Voelde alle kleur in mij verdwijnen
Zag het zwart en grijs verschijnen
Ik zat opgesloten in mezelf en in mijn hoofd
In alle stilte van al mijn vreugde beroofd
De dagen zo donker, koud en stil
Mijn hele zijn schreeuwend, dat ik niet meer wil
Het duister begon te zwaar te wegen
Ik wou opgeven, maar iets hield me tegen
Mijn leven had voor mij niet langer zin
Maar daar kwam plots verandering in
Tijdens alle duisternis, angst en pijn
Was er toch iets, dat mijn redding bleek te zijn
Er kwam weer licht in mijn leven
Wist me mijn kleuren terug te geven
Moedig hield ik het duister in bedwang
Dankbaar voor wat mij redde van de ondergang

© Shanna Kimpe

Op 1 december zag ik het levenslicht,
alhoewel het licht mijn ogen niet raakte,
waardoor ik als blinde door het leven ga.
Als kleine uk huppelde ik onbevangen door het leven,
alhoewel... iemand achterna huppelen voor mij
onbekend was en mij wel wat frustreerde.
Ik doorliep de speciale school Spermalie en maakte daar veel
vrienden.
Koken, braille, dactylo, steno en zoveel meer,
waren mij niet onbekend.
Op mijn 27^e ging ik zelfstandig wonen.
Wat voelde ik mij gelukkig en vrij
met Diane en later Molly, mijn blindengeleidehonden aan mijn zij!
19 jaar geleden ging het echter niet meer voor mij
en kwam ik wonen in Varsenare hier dichtbij.
Weg was de zelfstandigheid en dat deed pijn,
alhoewel ik me nu in 'ons huis' wel best goed voel.
Alles wat nog zelf gaat, probeer ik zelf.
En aan creativiteit heb ik geen gebrek.
Het gebrek aan zien voelt wel als een gebrek.
En ook mijn minder mobiel zijn doet me pijn.
Toch probeer ik een lichtje in het leven van anderen te zijn.
Bedankt voor het leven!

© Trees Verbouw

FidT

Telkenjare, zo rond mijn jarig zijn
opent zich het boek der kleuren.
Bloemen, knollen en bollen
en woorden scrollen.
Madeliefjeswit en zonnebloemengeel.

*Dames en heren, klinkers charmeren,
woorden worden zinnen,
driehoekvinnen of trommelwolfspinnen.*

*Pluimen en veren, poëzie zonder sneren,
zoenen en pompoenen of sermoenen.*

*Boeren en boerinnen, muziek en godinnen.
Geuren verleiden, geletterd of bescheiden.
Klaprozen of papavers,
wie maalt er om een woord?*

*De vertoning zal beginnen, dansend minnen.
Tijm en laurier, look voor de sier,
mussen swingen, lijsters zingen,
distels wiegen, vlinders vliegen.
Cantharel, pimpernel, mirabel,
karamel in verzen.
Twintig zomers feest in alle tuinen!*

© Viviane Huygebaert

Letterrijm.

Weer en wind. Zon en zee.

De gele reddersvlag, gejuich!
Gejuich om zoveel wilde baren,
golgen met immense kracht.
Weerloos zijn en vallen,
vallen en hervallen.

Zand en zout op huid en haar.

© *Viviane Huygebaert*

Verjaardagsfeest.

Stop ermee, mij een oude doos te noemen!
Ouder ja, maar feestelijk blij,
dankbaar voor die vele jaren, tussen mij
en mijn jonge, dode ouders.

Het leven! Mijn leven, eb en vloed.
Mensen kruisen, keuzes maken,
geen geld, geen werk, een huis vol schulden.
Afzien, maar zo graag leven!

Klauteren tot op de hoogste duin.
Zon en maan en zand en water. Gelukkig zijn!
Aaneen gehaakte jaren vol lief en leed.

Stop, jij met je vijftien jaren achterstand.
Stop ermee, mij meewarig aan te kijken,
ieder feest weer te bezoedelen met woorden,
scherp en snijdend.
Mijn rimpels te beklagen. Weet, het zijn de lijnen
waarop ik muziek geschreven heb. Om te dansen,
te dansen tot de laatste dag.

Stop, spreek ik met mezelf. Stop met heftig reageren, giftig zijn.
Schrap je harde woorden, schrijf begrip en sympathie.
Hoor je niet die stem vol bange woorden? Alleen als jij,
met je charme en je lach, die vijftien jaren kleurt,
dan alleen kan ieder feest weer feestelijk zijn.

© Viviane Huygebaert

NOTITIES

[illegible]

Route 1: Sarkoheem, Begraafplaats, Vedastusstraat, Lanestraat, Krakeelstraat, Voetbalveld VKSO Zerkegem, Vedastusstraat, Kerkwegel, Jabbekestraat, Sarkoheem

Sarkoheem

Janus (*amgurip*)

Begraafplaats

rust (*Fernand Bonny*)

Medeleven. (*Mahili*)

Vedastusstraat

65 Aan het dorpscafé (*Isabelle Cauwels*)

41 Pianoconcert (*Luc Baeye*)

33 Twee oudjes (*Norbert D’hiet*)

31 D DE ZEE (*Jeannine*)

Lanestraat

1 C De polaire streek van mijn hart (*Lily May Parker*)

1 B Positivo (*Els Maekelberg*)

4 Verstoep tussen de kale takken (*Melanie Ameele*)

2 C Egidius, waar bestu bleven (*DIGO*)

2 B Hard van hout (*Peter Demey*)

Krakeelstraat

2 – Hoeve De Hagepooorter

Liefde is iets speciaal (*Annelies Van Autryve*)

Herinneringen (*Marc Blindeman*)

Dankbaarheid (*Maria Van de Maele*)

Op 1 december zag ik het levenslicht (*Trees*

Verbouw) **7** Danser in hart en ziel (*Shanna Kimpe*)

5 Et in Arcadia ego (*eMMen*)

Voetbalveld VKSO Zerkegem

Jabbeke geeft je RUIMTE! (*Hervé Tavernier*)

Wonderzee (*Phil D.C.*)

FidT (*Viviane Huygebaert*)

Vedastusstraat

Kerkwegel

HET NOODLOT (*Roland De Smet*)

Kerkwegel

Jabbekestraat

6 Een ketting van papier (*Francine Rosseel*)

Sarkoheemstraat

15 Boom. (*Pjil Provoost*)

Route 2: Sarkoheem, Pastorietuin, Willemijnenweg, Pastorietuin, Willemijnenweg, Jabbekestraat, Zilverstraat, Maskobos, Langedreef, Zilverstraat, Geboortedreef, Snellegemstraat, Sarkoheem

Pastorietuin

groene verlangens (*Fernand Bonny*)

Willemijnenweg

37 Romain (*Isabelle Cauwels*)

32 Orde en chaos (*Norbert D'hiet*)

30 Hij werd, in een barslechte bui (*DIGO*)

Pastorietuin

Waterspatten (*amgurip*)

Willemijnenweg

Jabbekestraat

14 Gedicht 3 (*Phil D.C.*)

7 COSMOSSTOF (*Peter Demey*)

6 Een ketting van papier (*Francine Rosseel*)

Zilverstraat, 'Speelplekke'

Verjaardagsfeest. (*Viviane Huygebaert*)

Maskobos

Het bos (*Francine Rosseel*)

Kabbelende beek (*Francine Rosseel*)

Een wijngaard druiven (*Luc Baeye*)

Het daglicht gaat uit (*Luc Baeye*)

Regen wind blad (*Melanie Ameele*)

Langedreef

Zilverstraat

Geboortedreef

Lieve Emiel (*Els Maekelberg*)

In het licht (*eMMen*)

Afscheid (*Fernand Bonny*)

Snellegemstraat

34 Kamer 2605 (*Lily May Parker*)

Route 3: Sarkoheemstraat, Wandelpad Sarkoheemstraat – Krokusstraat, Krokusstraat, Mosselstraat, Steedje, Paradijsweg, Mosselstraat, Sarkoheemstraat

Sarkoheemstraat

27 Voorzichtig en zachtjes (*Melanie Ameele*)

Wandelpad Sarkoheemstraat – Krokusstraat

De schok van mijn leven (*Dimitri Pauwaert*)

Lieve mama (*Dimitri Pauwaert*)

Een dankwoordje (*Mahili*)

Vrolijkheid. – Lente – Lentegevoel (*Mahili*)

Horen (*Pjil Provoost*)

Krokusstraat

Mosselstraat

Steedje

4 WAUW..OMG.. (*amgurip*)

8 Er zijn er die durven beweren (*DIGO*)

Paradijsweg

59 – Kenny's Paradijs

Witte Uitstraling (*Hervé Tavernier*)

Persoonlijkheid (*Lily May Parker*)

De luiken zijn gesloten (*Norbert D'hiet*)

Wat telt (*Phil D.C.*)

23 JE EIGEN KIND (*Roland De Smet*)

9 Letterrijm (*Viviane Huygebaert*)

2 Opgesloten in mezelf (*Shanna Kimpe*)

Mosselstraat

Sarkoheemstraat

EXTRA INFORMATIE OVER DE WANDELROUTE

Er zijn drie wandel- of fietslussen.

Elke lus begint en eindigt aan CC Sarkoheem.

De eerste lus (in het rood aangeduid op de kaart) bedraagt ongeveer twee kilometer, de tweede lus (in het geel aangeduid) ongeveer drie kilometer en de derde lus (in het blauw aangeduid) ook ongeveer drie kilometer.

Het is ook mogelijk om de lussen met elkaar te combineren.

De route is bijna volledig toegankelijk voor wandelaars, fietsers, personen met verminderde mobiliteit en buggy's. Het onderdeel in het Maskobos kan worden vermeden door de Zilverstraat te blijven volgen.

Poëzie.
in de Tuin

<https://www.poezieindetuin.be>

Zerkegem

- 1 WILLEMIJNENWEG
- 2 SARCOHEEMSTRAAT
- 3 MARIE VAN POUCKESTRAAT

